HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משום כיסופא הוה לה הך שיבבתא בישתא אמרה מכדי ידענא דלית להו ולא מידי מאי כולי האי אזלא וטרפא אבבא איכספא ועיילא לאינדרונא איתעביד לה ניסא דחזיא לתנורא מלא לחמא ואגנא מלא לישא אמרה לה פלניתא פלניתא אייתי מסא דקא חריך לחמיך אמרה לה אף אנא להכי עיילי תנא אף היא להביא מרדה נכנסה מפני שמלומדת בנסים (ע) אמרה ליה דביתהו עד אימת ניזיל ונצטער כולי האי אמר לה מאי נעביד בעי רחמי דניתבו לך מידי (פ) ◦ בעא רחמי יצתה כמין פיסת יד ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא (צ) (חזאי) בחלמא עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דדהבא דאית ליה תלת כרעי (ק) (ואת) אוכלת אפתורא דתרי כרעי (ר) (אמרה ליה) ניחא לך דמיכל אכלי כולי עלמא אפתורא דמשלם ואנן אפתורא דמחסר אמרה ליה ומאי נעביד בעי רחמי דנשקלינהו מינך בעי רחמי ושקלוהו תנא גדול היה נם אחרון יותר מן הראשון דגמירי דמיהב יהבי מישקל לא שקלי חד בי שמשי חזייה לברתיה דהוות עציבא אמר לה בתי (ש) למאי עציבת אמרה ליה כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן והדלקתי ממנו אור לשבת אמר לה בתי מאי איכפת לך מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק תנא היה דולק והולך כל היום כולו עד שהביאו ממנו אור להבדלה ר' חנינא בן דוסא הוו ליה הנך עיזי אמרו ליה קא מפסדן (ב) אמר אי קא מפסדן ניכלינהו דובי ואי לא כל חדא וחדא תיתי לאורתא דובא בקרנייהו לאורתא אייתי כל חדא וחדא דובא בקרנייהו הוה ליה ההיא שיבבתא דקא בניא ביתא ולא מטו כשורי אתיא לקמיה אמרה ליה בניתי ביתי ולא קמטו כשוראי אמר לה מה שמך אמרה ליה איכו אמר איכו נימטו כשוריך תנא הגיעו עד שיצאו אמה לכאן ואמה לכאן ויש אומרין (ו) סניפין עשאום תניא פלימו אומר אני ראיתי אותו הבית והיו קורותיו יוצאות אמה לכאן ואמה לכאן ואמרו לי בית זה שקירה ר' חנינא בן דוסא בתפלתו (ז) ור' חנינא בן דוסא מהיכן הוו ליה עזים [א] והא עני הוי ועוד אמרו חכמים (פ) ◦ א אין מגדלין בהמה דקה בא"י אמר רב פנחס מעשה ועבר אדם אחד על פתח ביתו והניח שם תרנגולין ומצאתן אשתו של ר' חנינא בן דוסא ואמר לה אל תאכלי מביציהן והרבו ביצים ותרנגולין והיו מצערין אותם ומכרן וקנה בדמיהן עזים פעם אחת עבר אותו אדם שאבדו ממנו התרנגולין ואמר לחבירו בכאן הנחתי התרנגולין שלי שמע ר' חנינא אמר לו יש לך בהן סימן אמר לו הן נתן לו סימן ונטל את העזין והן הן (ע) עיזי דאייתו דובי בקרנייהו רבי אלעזר בן פדת דחיקא ליה מילתא טובא עבד מלתא ולא הוה ליה מידי למטעם שקל ברא דתומא ושדייה בפומיה חלש לביה וגים אזול רבנן לשיולי ביה חזיוהו דקא בכי וחייך ונפק צוציתא דנורא מאפותיה כי אתער אמרו ליה מ"ט קבכית וחייכת אמר להו דהוה יתיב עמי הקב"ה ואמרי ליה עד מתי אצטער בהאי עלמא ואמר לי אלעזר בני ניחא לך דאפכיה לעלמא מריש אפשר דמתילדת בשעתא דמזוני אמרי לקמיה כולי האי ואפשר אמרי ליה דחיי טפי או דחיינא א"ל דחיית אמרי לקמיה א"כ לא בעינא אמר לי בהאי אגרא דאמרת לא בעינא יהיבנא לך לעלמא דאתי תליסרי נהרוותא דמשחא אפרסמון דכיין (ט) כפרת ודיגלת דמענגת בהו אמרי לקמיה האי ותו לא אמר לי ולחברך מאי יהיבנא אמרי ליה ואנא מגברא דלית ליה בעינא מחיין באסקוטלא (פ) אפותאי ואמר לי אלעזר ברי (ט) גירי בך גירי ר' חמא בר חנינא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמרו ליה והא רבי יהושע בן לוי גזר תעניתא ואתי מיטרא אמר להו הא אנא הא בר ליואי אמרו ליה דניתי וניכוין דעתין איפשר דתברי ציבורא לבייהו דאתי מיטרא בעון רחמי ולא אתי מיטרא אמר להו ניחא לכו שיבא מטר בשבילנו אמרו ליה הן אמר רקיע רקיע כסי פניך לא איכסי אמר כמה עזין פני רקיע איכסי (ג) ואתא מיטרא לוי גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם עלית וישבת במרום ואין אתה מרחם על בניך אתא מיטרא ואיטלע אמר רבי אלעזר (פ) לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע ומנו לוי והא גרמא ליה והא לוי אחוי קידה קמיה דרבי ואיטלע הא והא גרמא ליה רבי חייא בר לוליני שמעינהו להנך ענני דקאמרי ניתו וניתבי מיא בעמון ומואב אמר לפניו רבונו של עולם כשנתת תורה לעמך ישראל חזרת על כל אומות העולם ולא קיבלוה ועכשיו אתה נותן להם מטר שדו הכא שדיוה אדוכתיהו (ט) דרש רבי חייא בר לוליני מאי דכתיב (י) צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה אם נאמר תמר למה נאמר ארז ואם נאמר ארז למה נאמר תמר אילו נאמר תמר ולא נאמר ארז הייתי אומר מה תמר אין

הא והא גרמו ליה. (פ) פי' הרמב"ד הם כדעבד לימוי הקילה קמי רבי מיטלע והם דהטיח דבריס כלפי מעלה גרמת ליה דמיטלע: שמני

משום כיסופא הוה לה הך שיבבתא בישתא אמרה מכדי ידענא דלית להו ולא מידי מאי כולי האי אזלא וטרפא אבבא איכספא ועיילא לאינדרונא איתעביד לה ניסא דחזיא לתנורא מלא לחמא ואגנא מלא לישא אמרה לה פלניתא פלניתא אייתי מסא דקא חריך לחמיך אמרה לה אף אנא להכי עיילי תנא אף היא להביא מרדה נכנסה מפני שמלומדת בנסים (ע) אמרה ליה דביתהו עד אימת ניזיל ונצטער כולי האי אמר לה מאי נעביד בעי רחמי דניתבו לך מידי (פ) ◦ בעא רחמי יצתה כמין פיסת יד ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא (צ) (חזאי) בחלמא עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דדהבא דאית ליה תלת כרעי (ק) (ואת) אוכלת אפתורא דתרי כרעי (ר) (אמרה ליה) ניחא לך דמיכל אכלי כולי עלמא אפתורא דמשלם ואנן אפתורא דמחסר אמרה ליה ומאי נעביד בעי רחמי דנשקלינהו מינך בעי רחמי ושקלוהו תנא גדול היה נם אחרון יותר מן הראשון דגמירי דמיהב יהבי מישקל לא שקלי חד בי שמשי חזייה לברתיה דהוות עציבא אמר לה בתי (ש) למאי עציבת אמרה ליה כלי של חומץ נתחלף לי בכלי של שמן והדלקתי ממנו אור לשבת אמר לה בתי מאי איכפת לך מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק תנא היה דולק והולך כל היום כולו עד שהביאו ממנו אור להבדלה ר' חנינא בן דוסא הוו ליה הנך עיזי אמרו ליה קא מפסדן (ב) אמר אי קא מפסדן ניכלינהו דובי ואי לא כל חדא וחדא תיתי לאורתא דובא בקרנייהו לאורתא אייתי כל חדא וחדא דובא בקרנייהו הוה ליה ההיא שיבבתא דקא בניא ביתא ולא מטו כשורי אתיא לקמיה אמרה ליה בניתי ביתי ולא קמטו כשוראי אמר לה מה שמך אמרה ליה איכו אמר איכו נימטו כשוריך תנא הגיעו עד שיצאו אמה לכאן ואמה לכאן ויש אומרין (ו) סניפין עשאום תניא פלימו אומר אני ראיתי אותו הבית והיו קורותיו יוצאות אמה לכאן ואמה לכאן ואמרו לי בית זה שקירה ר' חנינא בן דוסא בתפלתו (ז) ור' חנינא בן דוסא מהיכן הוו ליה עזים [א] והא עני הוי ועוד אמרו חכמים (פ) ◦ א אין מגדלין בהמה דקה בא"י אמר רב פנחס מעשה ועבר אדם אחד על פתח ביתו והניח שם תרנגולין ומצאתן אשתו של ר' חנינא בן דוסא ואמר לה אל תאכלי מביציהן והרבו ביצים ותרנגולין והיו מצערין אותם ומכרן וקנה בדמיהן עזים פעם אחת עבר אותו אדם שאבדו ממנו התרנגולין ואמר לחבירו בכאן הנחתי התרנגולין שלי שמע ר' חנינא אמר לו יש לך בהן סימן אמר לו הן נתן לו סימן ונטל את העזין והן הן (ע) עיזי דאייתו דובי בקרנייהו רבי אלעזר בן פדת דחיקא ליה מילתא טובא עבד מלתא ולא הוה ליה מידי למטעם שקל ברא דתומא ושדייה בפומיה חלש לביה וגים אזול רבנן לשיולי ביה חזיוהו דקא בכי וחייך ונפק צוציתא דנורא מאפותיה כי אתער אמרו ליה מ"ט קבכית וחייכת אמר להו דהוה יתיב עמי הקב"ה ואמרי ליה עד מתי אצטער בהאי עלמא ואמר לי אלעזר בני ניחא לך דאפכיה לעלמא מריש אפשר דמתילדת בשעתא דמזוני אמרי לקמיה כולי האי ואפשר אמרי ליה דחיי טפי או דחיינא א"ל דחיית אמרי לקמיה א"כ לא בעינא אמר לי בהאי אגרא דאמרת לא בעינא יהיבנא לך לעלמא דאתי תליסרי נהרוותא דמשחא אפרסמון דכיין (ט) כפרת ודיגלת דמענגת בהו אמרי לקמיה האי ותו לא אמר לי ולחברך מאי יהיבנא אמרי ליה ואנא מגברא דלית ליה בעינא מחיין באסקוטלא (פ) אפותאי ואמר לי אלעזר ברי (ט) גירי בך גירי ר' חמא בר חנינא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמרו ליה והא רבי יהושע בן לוי גזר תעניתא ואתי מיטרא אמר להו הא אנא הא בר ליואי אמרו ליה דניתי וניכוין דעתין איפשר דתברי ציבורא לבייהו דאתי מיטרא בעון רחמי ולא אתי מיטרא אמר להו ניחא לכו שיבא מטר בשבילנו אמרו ליה הן אמר רקיע רקיע כסי פניך לא איכסי אמר כמה עזין פני רקיע איכסי (ג) ואתא מיטרא לוי גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם עלית וישבת במרום ואין אתה מרחם על בניך אתא מיטרא ואיטלע אמר רבי אלעזר (פ) לעולם אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה ואיטלע ומנו לוי והא גרמא ליה והא לוי אחוי קידה קמיה דרבי ואיטלע הא והא גרמא ליה רבי חייא בר לוליני שמעינהו להנך ענני דקאמרי ניתו וניתבי מיא בעמון ומואב אמר לפניו רבונו של עולם כשנתת תורה לעמך ישראל חזרת על כל אומות העולם ולא קיבלוה ועכשיו אתה נותן להם מטר שדו הכא שדיוה אדוכתיהו (ט) דרש רבי חייא בר לוליני מאי דכתיב (י) צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה אם נאמר תמר למה נאמר ארז ואם נאמר ארז למה נאמר תמר אילו נאמר תמר ולא נאמר ארז הייתי אומר מה תמר אין

משום כיסופא. שהיו שכיעותיה לופות עיסה לכבוד שבת והיא לישה עוסה כלום: **לגגה.** עריבה: **מסא.** עתר שמוליין בו הלחם. מרדה פלי"ש בלע"ז. ומרדה ומסא חדא מילתא היא (ה): **הא אף היא להביא מרדה נכנסה.** פל"ז בלע"ז על שם שרודין בה פת מן התנור (ם). שלא היתה שולטת מפני שרגילה בניסין: **חזיא.** דביתהו בחלמא: **מישקל לא שקלי.** בתר דיהבי: כל היכא דתני בי שמשי היינו ערב שבת. ◦ לא שמעתי טעמא (ש): **כמה דחלא.** בכלי שיש בו החומץ. ושמתי החומץ בגר ויבבה הגר: **עד שנטלו ממנו אור להבדלה.** הלילי ממנו גר לחר ליהנות בו. וגר של מעשה נפיס ביבה כי היכי דעבד רב יהודה (לעיל דף כד:): **בחלא דהוה סמידא: קא מפסדי לן. שדות: דובים.** וחגבים בשדות (פ): **ולא מטו כשורי.** אין הקורות מגיעות מכותל לכותל: **היכו נימטו כשוריך.** ילילוכו הקורות: **סניפין היו.** הקורות של תלויות היו. במעשה נס נדבקו להן תמיכות קטנות לאורכן: **ר"ג בן פדת.** תמורת היה והוה הנקרא מרת למרעא דל"י במסכת נדה (דף כ:) נעל הדלתות היה והוה ויושב ר' יוחנן (ע) תחלי מות היה לקיש והיה למוק ועני: **עבד מילתא.** הקי לס: **גרא דשומא.** בן השוס. נלע של שום: **חלש ליביה.** נתעלפה: **לוליתא.** גילון: **מאפותיה.** ממלחו: **כולי האי ואפכר.** בתמיה. כולי האי של שמן והדלקתי עבדת ואכתי הך ספיקא דלמא לא מיתרמיגא בשעתא דמזוני: **דחיי נפישא או דחיינא.** ימי חיי שחייתי כבר הס רבים ממה שחני עתיד לחיות: **לאמר דחיית.** מה שכבר חיית מרובים ממה שחתה עתיד לחיות. והיינו דקא בכי כי אמר שכינה הכי. והאי דחיך ממוס י"ג הרוותא לרחון בהן ולטייל בהן מזה לזה: **אי הכי לא בעינא.** דמיחרביה לעלמא: **ותו לא.** וכי אין לחה נותן לי דבריס אחריס: **א"ל ולחברך מאי קא יהיבנא.** אלא מגברא דלית ליה בעיא לא גריס בספר רבי ובספר שלי כתוב: **נאסקטולא אפותאי.** היינו לוליתא דנפק מיניה שמדיק אלבא לרבא עם הגובל ומכה בלפורן האלבא: **ליגרו בך גירי.** כלומר הכיחי בחילי. לחדווה בעלמא אמר כן: **הא אגא והא כר ליואי.** הוא אים אחד ואני אים אחד הוא עדיף מינאי: **דאמרי.** שובריס: **שיבא מטר בשבילנו.** מקבלים אחס עליכס ומסקימין לדעת אחד: **למה עזין.** ללא כסין מלבורא: **לוי אחוי קידה.** נועך שני גודליו באחרך ושומה ועוסק אח הלפה: **הא והא גרמא ליה.** האחנא גרס לו שנללע בקילה: ואין

לא א מיי' פ"ה מהל' מקי ממון הל' ב סמא עשין סז טוש"ע מ"מ סימן תע סעיף ג:

מוסף רש"י

בי שמשי. לילי שבת קרי בי שמשי בכל דוכתא מפני שבין השמשות שלו חלוק מכל ימים והוקרך להזכירו בכמה מקומות (שבת פו:) **מר:** ערב שבת, ונראה בעיני לפי שבין השמשות שלו שגור בפי כל והכל מדליס בלילי שבת לגמור מלאכתן עד שלא תחשך, קרו ליה בי שמשי (כתובות קג.). **סניפין.** מיבורים (ב"מ פ:). **אין מגדלין בהמה דקה בא"י.** משום יסוד ס"י שמצוה את השדות, וכל שדות ס"י שתחת ישראל בשמיטה (ב"ק עט:). **אחוי קידה.** נוענע גודליו ונשען עליהם ושוחה עד שנוכח את הלפה וחוקק ומתוך שחיו יכול להשען על גודליו ואין יריו מפיישות אותו בזקיפתו ואריך להתחנן בתפניו ומתוך כך נללע בבוקר דתענית (מגילה כב:). **קמיה דרבי.** בביתו שהיה נשיא ומכבדין אותו לשמחו שהיה דולא תמיד בצרת ישראל ובחלוי כלחמרין בנדלים (כ:) ומפיל למחין ביה רבי אחי שהיה פורענות לעלמא (שובה נג.). **ואיטלע.** נעשה מיגר לפי שכשוקף גופו מללין ואיט נשען על יריו בחזקה לדחוף גופו למעלה, נמלא כל אוחס זקיפתו על מתניו (שובה נג.). **הא והא גרמא ליה.** נעשה בחטוע דבריס ונעשה בשעת המחוע כלחמרין במסכת שבת (נב.) ולפי טוען מהד לסכינא (שובה נג.) לפי שהטיח בתקלקל בשעת הסכנה (מגילה כג.). **אם נאמר תמר.** שנשה פירות ואין נוטו מחליף, **למה נאמר ארז.** שנוטו מחליף ואין עושה פירות, קטו קלקי מהדלד, אס מדמיטו לתרז ותמר מכל וכל (רשב"ם ב"ב פ:).

רבינו חננאל

חד [בי] שימשי איחלף לברתיה ורמא חלא לשרגא דשבתא והות עציבא, א"ל לה אבוה אל תעצבי מי שאמר לשמן וידליק [ואמר לחומץ וידליק], תנא (הדלק) [היה דולק] כל השבת עד דשקיל מיניה אור להבדלה. **ר' אלעזר בן פדת** הוה דחיק ליה עלמא, הקיז ולא הוה ליה מידי למיכל, אשכח בר תומא שדא לפומיה חלש ליביה, עיילו רבנן לשיוליה ביה ומצאוהו ישן, חזייה דבכה ואחיך ונפיק צוציתא דנורא מאפותיה, כשהקיץ משנתו אמרו ליה מאי היא, אמר להו חזאי שכינה בחלמא ואמרי קמיה עד מתי אהא בהאי דוחקא, אתאמר ליה מקמיה ניתא לך דליחרב עלמא ואבריה מרישא אישפר דמתיילדת בשעתא דמזוני, אמרי קמיה כולי האי ואולי לא בעינא, [א"ל] בהאי אגרא [דאמרת] לא בעינא יהיבנא לך לעלמא דאתי י"ג

ה) נ"ל מעיכותא דגניחא לקמיך לעלמא לחמי, ב) [ל"ל מזיא ער' רש"י], ג) [ל"ל ואיתו אפפותא גילכי ע"ו], ד) [ל"ל אמר לה וכן אימא בע"י], ה) [ל"ל אמאי וכ"ה בדפוסי"], ו) [עי' ערוך ערך סנף], ז) [עי' בע"א ובמ"ק שם בכל זה אינו מן הגמרא מכאן עד לחייתו דוסי בקרנייהו], ח) ב"ק עט:, ט) ב"ק קו., י) תיבות כפרת והיינלע ליתא בע"י, כ) [נר' הערוך בחפוחא פי' מלמן], ל) ס"ח מגרי [עי' פי' הערוך ערך גר], מ) סוכה נ:, נ) כ"ב ב:, ס) ע' שבת קיז: רש"י ד"ה מרדה, ע) [ובכמוחס קנ. מפרש רש"י הטעם ועיין רש"י שבת פו: ד"ה ולימנלו וכו'], פ) בע"י: דוסי. חגיגה כ) [ב"מ פד.],

תורה אור השלם

1. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: תהלים צב יג

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מפני שמלומדת ניסין היתה אומרה ליה דביתהו כו' אמר לה מאי נעביד בעי רחמי דניתבו כו' ומאי נעביד אמרה ליה בעי רחמי כו' דגמירי מן שמיא מיהב יהבי: (ו) שם אמרי ליה קא מפסדן עיזך אמר מי כו' אמרה ליה בנאי ביתי ולא קמטו: (ז) שם כמה עזין פי רקיע אימר בעיבא ואמא מיטלע: (ח) רש"י ד"ה מסא כו' מדלי מילתא היא כמ"ש ואמ"כ מה"ט מרדה פליא בלע"ז על שם שרודין בה פת מן התנור כמ"ש ואמ"כ מה"ט הגיגה לף היא להביא מרדה נכנסה שלא היתה שולטת כו' כל"ל:

גליון הש"ס

גמרא בעי רחמי יצאת כמין פיסת יד. עי' שמות רבה פ' נ"ב: **רש"י** ד"ה כל השם. עיין בלכות לף כה ע"ב רש"י ד"ה מאן שמעת ליה וש"נ: **תוספות** ד"ה הא והא וכו' פ' הראב"ד. הוסף עוד שמעתא דלקמ"ד בתוספות יומא לף יח ע"ב ע"ז לף לח ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] נמ' (והם עני הוי ועוד ס"ח ס"מ בסמה דקה בא"י) תש"מ:

לעזי רש"י

פאלי"א, פל"א [פיל"א]. יעה.

רבינו גרשום

מרדה. לרדות הפת. **סניפין.** שמלאכים הארוכות בחחכי קורה.